

ชื่อหนังสือ ชุด ชุด ฟอ โฟ ตามสไตล์อเมริกัน (ฉบับพิเศษ 1)
 บาร์โค้ด 9789743891779
 ISBN 974-389-177-3

ชุดชุดฟอไฟ

ตามสไตล์อเมริกัน.....

...แสงชัย สุนทรวัฒน์

ฉบับพิเศษ

Special

AMERICAN'S

American's style

ฟุตบอลไฟ

ตามสไตล์อเมริกัน.....

....แสงชัย สุนทรวัฒน์

ฉบับพิเศษ

Special

ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ ตามสไตร์อเมริกัน (ฉบับพิเศษ 1)

พิมพ์ครั้งที่ 1 เมษายน 2545

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ห้ามคัดลอกต่างเอกสารหรือพิมพ์

หรือวิธีหนึ่งวิธีใดของหนังสือเล่มนี้ก่อนได้รับอนุญาต

จากบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ISBN 974-389-177-3

S7901-30-04-02

ราคา 175 บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด
หมู่บ้านสวนโคกหิน 200 0 (5582)
SKYBOOK COMPANY LIMITED
โทร. 0-29581125-7, 0-25675119 โทรสาร. 0-25675105
515/270-8 อ.หลัก-ปทุมธานี อ.ปทุมธานี อ.รังสิต อ.ปทุมธานี 12130
E-mail: skybook1992@hotmail.com

“เรามุ่งหวังให้เด็กเด็กรุ่นหลังรักการอ่าน”

พิมพ์ที่ บริษัท ลงามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด

459 ซอยพิบูลย์อุปถัมภ์ (ลาดพร้าว 48) แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทรศัพท์: 0-26943010

คำนำ

ด้วยความประทับใจในถ้อยคำที่คุณแสงชัยได้เขียนไว้ ดิฉันขอนำเอาคำนำบางตอนที่คุณแสงชัย สุนทรวัฒน์ เขียนไว้ในหนังสือรวมเล่ม ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ เล่มที่ 1 ซึ่งรวบรวมมาจากคอลัมน์ที่เคยตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เมื่อปี พ.ศ. 2526 มาเป็นคำนำสำหรับหนังสือเล่มนี้

“ผมไม่ใช่นักวิชาการ ไม่ใช่อาจารย์ เป็นคนสะเปะสะปะ ทั้งชีวิตเอาดีทางไหนก็ไม่ได้ ความรู้ก็มีแค่ระดับปริญญาโทจากอเมริกา และโดยสัตย์จริงแล้วผมเรียนภาษาอังกฤษจริง ๆ จัง ๆ ครั้งสุดท้ายก็ตอนเรียน ม. 8 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา แผนกอักษรศาสตร์ เมื่อเข้าเรียนกฎหมายต่อที่ธรรมศาสตร์ก็ไม่เคยไปเรียนหนังสือทำงานกลางคืนเป็นเพลย์บอยเป็นผู้จัดการไนท์คลับ จนไปเรียนต่อปริญญาโททางกฎหมายที่อเมริกาก็ไม่ได้เรียนภาษาเพิ่มเติมที่ไหน ไปนั่งเรียนกฎหมายกันเลย ดังนั้นข้อเขียนของผมทั้งหมดจึงไม่ใช่ตำราภาษาอังกฤษ เพราะผมไม่มีความรู้ความสามารถพอจะเขียนตำรากับเขาได้ นี่เป็นการใช้ภาษาจากประสบการณ์ชีวิตในการใช้พูดเอาตามข้างถนนรบนครในอเมริกาจริง ๆ จะนำไปอ้างอิงเป็นหลักเป็นฐานที่ไหนกับใครเห็นจะไม่ได้ความหนัก เอากันแค่พออ่านสนุก ๆ แล้วอาจเกิดประโยชน์ขึ้นบ้างละก็พอไหวครับ

ทุกคำทุกประโยคผมใช้มาแล้วทั้งนั้น เพราะเขียนขึ้นเองโดยไม่ได้ใช้ตำราใด ๆ ประกอบทั้งสิ้น นึกอะไรขึ้นมาก็เลาะลงลงไป แรกเริ่มเดิมทีว่าจะเอาคอลัมน์นี้เป็นทางระบายความอัดอั้นทางการเมืองซึ่งเป็นสิ่งที่ผมรักเป็นชีวิตจิตใจ โดยอาศัยภาษาอังกฤษเป็นตัวผ่าน กระแหนะกระแหนะประดาพวกพ้องหัวเจ้าท่านทั้งหลาย แต่แล้วคอลัมน์นี้ก็กลับกลายเป็นสะเปะสะปะมั่วไปตามนิสัยและชีวิตของคนเขียนหน้าตาแปลกประหลาด เป็นหลายรูปแบบตามที่ท่านเห็นอยู่

ขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่อุตส่าห์สละทุนทรัพย์ซื้อ และสละเวลาอ่าน จนกระทั่งกลายเป็นหนังสือที่คุณกำลังถืออยู่นี้ด้วยครับ ถ้าปราศจากทุกท่านเสียแล้ว ประโยชน์อันจะพึงเกิดจากข้อเขียนไม่เอาไหนชุดนี้ ก็คงจะไม่ใช่ตัวเป็นตน สัมฤทธิ์ผลขึ้นมาได้”

ด้วยรักและนับถือสนิทใจ
แสงชัย สุนทรวัฒน์

“ไม่มีใครเขียนหนังสือได้ ถ้าไม่มีคนอ่าน” ถึงแม้วันนี้ไม่มีคุณแสงชัยแล้ว แต่เชื่อว่ายังคงมีผู้ให้ความเมตตาต่อข้อเขียนของคุณแสงชัยเสมอมา ดิฉันจึงขอโอกาส นำหนังสือชุด ฟีด ฟอ ไฟ มาพิมพ์ใหม่ทั้งเล่ม 1 และเล่ม 2 พร้อมกับแก้ไขคำบางคำ ประโยคบางประโยคที่ผิดพลาดเนื่องจากการพิมพ์ในครั้งที่แล้ว เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านด้วยความรักใคร่นับถือสนิทใจ

วีชรี สุนทรวัฒน์

สารบัญ

“WEIRD”.....	11
HABIT แฮ็บบิท.....	12
GREETINGS.....	20
ONE WAY.....	24
“TRAFFIC”.....	25
HEAVY TRAFFIC.....	26
OUT OF GAS.....	27
VALENTINE.....	28
“LOVE”.....	29
“MEMORY”.....	30
POSSESS.....	31
RESTAURANT.....	32
BREAKFAST.....	33
“BREAKFAST”.....	34
EGGS.....	35
COUNTRY BOY.....	36
HELL RAISER.....	37
WHAT THE HECK.....	38
NEW YEAR’S EVE.....	39
SICK AND TIRE.....	40
SICK.....	41
SICK AND TIRED.....	42
MAKE ME SICK.....	43
LOOKING FOR A JOB.....	44
APPLY.....	45

INTERVIEW FOR A JOB.....	46
CONFIDENCE.....	47
PREPOSITIONS.....	48
PREPOSITIONS.....	49
PREPOSITIONS.....	50
PREPOSITIONS.....	51
“BRUNCH”.....	52
BACK TO AMERICA.....	53
ROUTINE.....	54
WORKING HABIT.....	55
SHOPPING.....	56
VEGETABLES.....	57
FRUITS.....	58
FRUIT & JUICES.....	59
WATER CRESS.....	60
A NO NO.....	61
ELDERLY.....	62
MEAT.....	63
OH ! MY PAPA.....	64
TO SEE SOMEONE OFF.....	65
WE MISSED YOU, PAPA.....	66
RECOGNITION.....	67
RECOGNIZE.....	68
RECREATION.....	69
PRONUNCIATION.....	70
DO, MAKE.....	71
THAI FOOD.....	72
STRESSING.....	73

OBLIGE.....	74
LOST, GET LOST.....	75
HOT AIR.....	76
HOG WASH.....	77
DEPOSIT.....	78
LEOPARD.....	79
“COUPLE”.....	80
“WHO CARES?”.....	81
LISTEN TO US, PAPA.....	82
IT’S WHAT YOU DO.....	83
PREPARATION.....	84
DRUGS.....	85
SKIN LOTION, SHAMPOO.....	86
PROM.....	87
CONVERSATION.....	88
SICKNESS.....	89
ILLNESS.....	90
TIGHT.....	91
DOUGH.....	92
TOUGH.....	93
TOUGH.....	94
PLAY HOOKEY.....	95
TO PICK UP SOMEONE.....	96
ROOM.....	97
MAY DAY! MAY DAY!.....	98
การออกเสียง TH., G.....	99
TO URINATE.....	100
JERK, CREEP, YUCK.....	101

SONGS TO REMEMBER.....	102
“บ๊วกเสื่อ” ตอบคำถาม.....	103
PROVINCE.....	104
ออกเสียง P, V, J,.....	105
NETT, THRU.....	106
USED TO.....	107
MUG.....	108
PROBABLE, POSSIBLE.....	109
YES OR NO.....	110
RAN OUT.....	111
OUT OF.....	112
OUT OF (ต่อ).....	113
OUT OF (ต่อ).....	114
FOR	115
PREPOSITION FOR.....	116
PREPOSITION FOR.....	117
OF AGE.....	118
I BET.....	119
YOU BET.....	120
GO-DOWN.....	121
CONFIDENT.....	122
PREPOSITION IN.....	123
บุพบท IN.....	124
IN COMMON.....	125
IN ORDER.....	126
WHAT A MESS!.....	127
CLEAN UP OR OUT.....	128
BUM, HOBO.....	129
TAKE OFF, OUT, AWAY, ON.....	130

TO PUT.....	131
TO PULL ONE'S LEG.....	132
THE BODY.....	133
THE BODY (ต่อ).....	134
THE BODY (ต่อ).....	135
THUMB.....	136
A HITCH-HIKER.....	137
NAIL.....	138
KNUCKLE.....	139
BREAST.....	140
TUMMY, BELLY.....	141
เสียง SH, CH.....	142
TO SEE A DOCTOR.....	143
“ไปหาหมอกันดีกว่า” (ต่อ).....	144
“ไปหาหมอกันดีกว่า” (ต่อ).....	145
“ไปหาหมอกันดีกว่า” (ต่อ).....	146
APPETITE.....	147
INSOMNIA.....	148
BREATHE, BREATH.....	149
TAKE YOUR MEDICINE.....	150
CONGRATULATION.....	151
CONGRATULATIONS ON.....	152
LET'S CELEBRATE.....	153
OH, MAN !.....	154
EXCUSES.....	155
BEG YOUR PARDON.....	156
APOLOGIZE.....	157
BYE-BYE.....	158
วิธีฝึกภาษาอย่างง่าย ๆ.....	159

AGREE	160
การพูดโทรศัพท์.....	161
INVITATION.....	162
TO VISIT.....	163
DROP IN.....	164
EATING MANNER.....	165
EATING DINNER.....	166
ENTREE.....	167
GUEST, VISITOR.....	168
DINER PARTY.....	169
I MISSED YOU ALL.....	171
TO MISS.....	172
DEVALUATE.....	173
DEVELOP.....	174
DOUBLE HEADER.....	175
IN และ OUT.....	176
IN A FLASH.....	177
IN A HOLE.....	178
URBAN.....	179
IN THE PINK.....	180
ON	181
ON CALL.....	182
ON HAND.....	183
ON THE WAGON.....	184
ON THE LOOSE.....	185
INSULT.....	186
EXIT, EXIST.....	187
ออกเสียง FILM.....	188
JOHN, HEAD.....	189
JOHN.....	190

“WEIRD”

ในจำนวนภาษาใหญ่ ๆ ของโลกนั้นมี 2 ภาษาเท่านั้นที่ฝรั่งเขาเรียกว่า Weird ออกเสียง เวียรด โดยพยายามกล้ำเสียงตัวอาร์ไว้ก่อนจะลงจบเสียงตัวดี Weird แปลว่า บ้าบอคอกแตก ครับ 2 ภาษานี้ก็คืออังกฤษกับจีนนั่นเอง ทุกภาษาในโลกเอา คุณศัพท์ตามหลังคำนาม เช่น น้ำร้อน รดสีขาว คำคุณศัพท์เช่นร้อนหรือสีขาวนี้จะตามหลังคำนามหมดเหมือนภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นสเปน ฝรั่งเศส อิตาลี หรือเยอรมัน แต่ภาษาอังกฤษนั้นพิกลไปเหมือนกับจีน แตกต่างกับเขาไปหมดทั้งโลก น้ำร้อนก็กลายเป็นร้อนน้ำ Hot Water ภาษาจีนว่า ยู่ะจู่ย เป็นต้น ดั่งนั้นลูกจีนที่พูดภาษาจีนได้จึงจะได้เปรียบลูกไทยแท้ ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพราะไม่สับสนเลย

ไหน ๆ เราก็ตูตถึงคำว่า Weirid กันแล้ว ก็มารู้จักคำนี้กันให้มากขึ้น สักหน่อยเป็นไฉนครับ

Weird เป็นคำที่ใช้มากที่สุดคำหนึ่งในสหรัฐอเมริกา แทบจะกล่าวได้ว่า วันหนึ่ง ๆ ทุกอเมริกันชนจะต้องพูดคำนี้อย่างน้อยก็หนึ่งครั้ง เพราะ Weird นั้นแปลได้ทั้งเป็น Crazy บ้า ๆ บอ ๆ หรือ Strange คำนี้ออกเสียงว่า สเตร์นจ์ นะครับ ไม่ใช่ สเตร์จจ์ แปลว่า แปลกประหลาด พุดกันสั้น ๆ ว่าอะไรก็ตามที่ผิดหูผิดตาแปลกประหลาด ผิดทำนองคลองธรรม พิลึกพิลั่น ฝรั่งเขาก็จะพูดคำเดียวกันหมดละครับว่า It's weird ลองยกตัวอย่างสร้างประโยคกันดูก็ได้ครับ

It is so weird to see those politicians trying to be singers or actors. มันบ้าบอคอกแตกเหลือกำลัง ที่พวกนักการเมืองเหล่านั้นพยายามจะเป็นนักร้องหรือนักแสดง

เห็นใหม่ครับ รู้ศัพท์สักวันละคำแล้วก็พยายามผูกประโยคขึ้นกระแหนะ-กระแหนะสิ่งที่ขวางหูขวางตาที่มันสนุกแค่ไหน เรียนไปด้วยอึดเทปไปด้วย So much fun มันจะตายละครับ อ้อ politician นี้ต้องออกเสียงว่า พอลิติเซียน นะครับ และถ้าหมั่นใ้ส่มา ก ๆ เข้าจะว่ากันชื่อ ๆ ว่า

Those politicians who try to be singers or actors are weird. พวกนักการเมืองที่พยายามจะเป็นนักร้องหรือนักแสดงนี้บ้าพิลึก ก็ยังได้นะครับ

HABIT แฮ็บบิท

วิธีจะเรียนภาษาต่างด้าวให้รู้เร็วใช้ได้เร็วนั้น เราต้องพยายาม นึก คิด เป็นภาษานั้น ๆ เลยกี่เดียว โดยไม่นึกเป็นภาษาไทยก่อนแล้วค่อยมาคิดว่าคำ ๆ นี้ ภาษาไม่ว่าจะอังกฤษหรือจีนเขาแปลว่าอะไร จะทำให้เสียเวลาไป 1 ชั้นตอน และจะทำให้การจะพูดจะใช้ภาษานั้น ๆ ตะกุกตะกักไม่คล่องตัวเท่าที่ควรครับ

สมมติว่าตื่นเช้าขึ้นมาคุณเห็นพระอาทิตย์ขึ้น คุณก็นึกทันทีว่า That is the sun. แล้วก็นึกไปถึงคำตรงข้ามคือ The moon แล้วก็กริยาร่วมของศัพท์ทั้งสองคือ Shine ที่แปลว่า ส่องแสง ถ้าคุณพยายามฝึกให้ได้อย่างนั้นจนเป็นนิสัย ซึ่งภาษาอังกฤษเรียกว่า Habit ออกเสียงว่า แฮ็บบิท คุณก็จะสนุกกับภาษาและรู้เร็วขึ้นเป็น 2-3 เท่า เชื่อวครับ

ถ้าคุณนึกเป็นภาษาไทยก่อน เห็น The sun ดวงอาทิตย์ คำตรงข้ามคุณก็อาจจะไปคิดถึง “หาญ” แล้วถ้ากริยาร่วมคุณเกิดนึกต่อไปถึง “ปฐมพงษ์” เข้าอีกละก้อชาตินี้เรียนกันไม่เสร็จ

Habit แฮ็บบิท ก็คือนิสัยของคุณในการประพฤติปฏิบัติหรือสิ่งที่คุณทำจนเป็นนิสัย คำนี้เวลาใช้พยายามตามด้วยบุพบท of นะครับ เรื่องบุพบท หรือ Preposition เพอร์โพซิชันี่สักวันหนึ่งผมจะเขียนถึงความสำคัญของมันเรามาลองสร้างประโยคกันดู เช่น

He has a bad habit of talking while his mouth is full.

เขามีนิสัยเสียที่ชอบพูดเวลาอาหารเต็มปาก หรือ

His habit of overtalking bored me to death.

ผมเบื่อจะตาย (หะ) กับไอ้นิสัยพาล่ามไม่เสร็จของเจ้านี่ หรือจะว่า

To be a good leader, he has to make it a habit of tackling issues.

“จะเป็นผู้นำที่ดีนั้นเขาควรจะทำเป็นนิสัยที่จะชนกับปัญหาต่าง ๆ” ก็ใช้ได้ครับ

เอาละครับ ได้ถูกขบึกขนามเรามาเริ่มกันอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องเป็นราวเสียที ผมจะทำตามที่นายจักรสิงห์ ประภาสะโนบล เพื่อนผู้ชักจูงให้ผมเข้ามาอยู่ในวงการหนังสือพิมพ์ที่ “พิมพ์ไทย” กับพี่มานะ แพร่พันธ์ เมื่อ 17 ปีก่อนแนะนำ คือผมจะพาท่านผู้อ่านไปอเมริกา โดยเราหยุดทำความรู้จักภาษาของอเมริกันชนกันไประหว่างทาง

จะไปเมืองนอกเมืองนาเราก็ต้องทำ Passport กันเสียก่อน คำนี้อเมริกันชนเรียกว่า “แพสพอร์ท” ครับ ไม่ใช่พาสปอร์ต ได้แพสพอร์ทแล้วไปทำ Visa ซึ่งเขาจะออกเสียงว่า “วีซ่า” ไม่ใช่ วีซ่า

ที่นี้เราก็มารั้งเครื่องบินกัน จะนั่งเครื่องบินทั้งที่เราก็ต้องเลือกที่นั่งกันเสียหน่อย แต่เดิมจะมี Smoking หรือ None smoking section ก็แล้วแต่ที่เราจะนั่ง เช็คชั้นสูบบุหรี่หรือไม่ แต่ทุกวันนี้ไม่มีให้เลือก แล้วก็มาถึงที่นั่ง คนที่ชอบดูวิวเวลาเครื่องบินขึ้นลงหรือนาน ๆ จะเดินทาง กับเขาที่ก็มักจะไม่เลือก Window seat เจ้าวินโดว์ซีทนี่ก็คือที่นั่งริมหน้าต่าง ผมเองมีอาชีพเป็นทนายระหว่างประเทศต้องเดินทางบ่อยหน่อย แล้วก็ขยันที่จะแวะเวียนไปเยี่ยมห้องน้ำบ่อยครั้ง ผมชอบที่นั่งริมทางเดินขยับง่ายลุกง่าย ก็มักจะเลือกที่ Aisle ออกเสียงง่าย ๆ ว่า อายซ์ คำเดียวแหละครับ ต้องระวังหน่อยคำนี้ต้องออกเสียงให้อยู่ในระหว่างไอกับอาย คืออย่าสั้นหรืออย่ายาวนัก

เมื่อขึ้นมานั่งที่เรียบร้อยนั้นเรามีหน้าที่อยู่อย่างหนึ่งคือ ต้องคอยทำตามสัญญาณที่เขายกเรา ก็จะมีอยู่สองสัญญาณคือ Fasten your seatbelt แฟชเช่น ยัวร์ ซีทเบลท์ เขาให้เรารัดเข็มขัดมัดตัวเราติดกับที่เสียเพื่อไม่ให้เสียหลักเวลาเครื่องบินจะขึ้นหรือจะลง หรือเวลามีลมแรงเครื่องบินโคลง

แล้วเราก็มายู่บนเครื่องบินละครับ

คนที่ไม่เคยขึ้นเครื่องบินนั้นขึ้นครั้งแรกเข้าละคุณเอ๊ยมันเซยไปหมดทำไงได้ก็ของมันไม่เคย แล้วไอ้ Sign ไซน์ คือป้ายติดบอกที่ทำโน่นทำนี่นะมันก็ดันเป็นภาษาฝรั่งมังค่า ไม่ใช่ภาษาพ่อภาษาแม่เราเข้าอีกด้วย

เป็นต้นว่านั่น ๆ ไปสักหน่อยคุณเกิดความรู้สึกอยากจะเข้าไปลดน้ำหนักในห้องน้ำบนเครื่องบินเสียแล้ว ก็ต้องทำใจกล้าอย่าไปอันไว้เข้าเซียว ไม่ว่าจะป็นหนักหรือเบา เดี่ยวได้เกิดความอึดอัดไม่เป็นสุข เพราะเราจะเดินทางกันหลายชั่วโมงห้องน้ำนั้นเขาจะมีป้ายบอกไว้ว่า “Lavatories” อ่านว่า “แลฟเพทอรี” ใช้รวมกันทั้งคู่หญิงผู้ชายไม่ต้องเกรงกลัวเข้าห้องผิด เมื่อเดินไปถึงหน้าห้องน้ำ ถ้าเห็นตัวหนังสือในช่องเล็ก ๆ หน้าประตูบอกว่า “Vacant” ออกเสียงว่า “เว้แคนท์” ก็แปลว่าว่าง ไม่มีคนอยู่ ผลักประตูเข้าไปได้เลย ถ้าตัวหนังสือบอกว่า “Occupied” “อ็อคคิวไพด์” ก็แปลว่ามีคนอยู่ ต้องอดกลั้นรอไว้สักประเดี๋ย

เข้าห้องน้ำไปแล้วก็ยุงอีกแหละครับ Sign โน่นนี่เต็มไปหมด ภาษาฝรั่งทั้งนั้น ที่สำคัญจะต้องหาให้เจอก็คืออันที่เขียนว่า “Flush” เจ้าฟลัซนี่ก็คือที่กดน้ำชำระโถส้วมนี้เอง อ้อ! ผมก็เกือบลืมไป เมื่อเวลาเราเข้าไปในห้องน้ำแล้วปิดประตูเสร็จเราก็ต้องลือคกลอนเสียหน่อย เป็นปุ่มอยู่ตรงหน้าเวลาปิดประตูนั้นแหละครับ เลื่อนไปเสียอีกทางไฟก็จะติดขึ้นแล้วป้ายข้างนอกก็จะเปลี่ยนจาก Vacant เป็น Occupied เรียกร้อย อันที่สำคัญ ผมเองปีหนึ่งเดินทาง 7-8 หน เจอทุกเที่ยว ผลักประตูผลัวะเข้าไป อาซิมฮ้องกงบ้าง ญี่ปุ่นบ้าง ยงโย่งหยกตักกะใจ จ้อทวอ ขึ้นมาผลักประตูหุดาแหก เพราะอ่านภาษาไม่ออกไม่รู้จักใส่กลอนประตู ถ้าเจอสาว ๆ เข้าเมื่อไรก็ต้องยอมเป็นตาก็ยังกันมั้งละ แฮ่ม!

นอกจากนี้ก็มี Sign โน่นนี่หลายอัน ดูว่าอันไหนที่มีคำว่า “Waste” เวสท์อยู่ ก็แปลว่าที่ทิ้งของก็แล้วกัน ทำกิจเดือตร้อนส่วนตัวเราให้เสร็จแล้วก็รีบ ๆ ออกไปหนึ่งที่เรารู้ดีกว่า อย่าไปสนูกลงโน่นลงนี่อยู่ในห้องน้ำอยู่เลยครับ

เราจัดปัญหาเรื่อง Out put ปลดถ่ายสิ่งที่ไม่ต้องการออกจากร่างกาย
กันแล้วก็มาถึงเรื่อง In take คือหาของใส่เข้าไปทดแทนในร่างกายตามธรรมชาติที่
หน้าเวียนหัวของมนุษย์

เครื่องบิน ๗ ขึ้นติดลมบนสักครู่เขาก็จะเริ่มเสิร์ฟน้ำเสิร์ฟท่าเราก่อนละครับ
อุ่นเครื่องกันเสียก่อน พวกสจ๊วตหรือแอร์โฮสเตสเขาก็จะถามง่าย ๆ คว้าว่า What would
you like to drink?” พร้อมกับเซ็นรตเซ็นเครื่องดื่มเต็มไปหมดมาด้วย อยากรได้
น้ำผลไม้ก็บอกเขาว่า “Juice” Please “จู้ซ” ถ้ามีหลายจู้ซให้เลือก ชอบน้ำส้มก็ว่า
“Orange juice” ออกเสียงว่า “ออเรนจ์จู้ซ” นะครับ ไม่ใช่ โอเร้งจู้ซ จะกลายเป็น
น้ำโอเลี้ยงไป น้ำมะเขือเทศก็บอกเขาว่า “Tomato juice” “โทเมโทจู้ซ” ไม่ใช่ โดแมโดจู้ซ
ส่วนมากก็มีให้เลือกแค่ 2 อย่างนี้ นอกจากนั้นก็เป็พวกน้ำอัดลม สบายโกอยู่แล้วใน
การออกเสียง ชอบอะไรก็บอกเขาไปอย่างนั้น โค้ก เซเว่นอัพ แล้วแต่เรา

พวกขี้เหล้าก็สั่งเหล้าได้เลย ปัญหาจะมีก็ตรงที่คนชอบกินวิสกี้โชตาที่ดื่ม
กันอยู่ในบ้านเราแหละครับ ออกไปนอกประเทศแล้วจะไปเรียก วิสกี้เฉย ๆ ฝรั่งเศสไม่รู้
เรื่องในอเมริกาถ้าคุณสั่งวิสกี้คุณจะได้เหล้า Bourbon เบอ์รับั้น เหล้าวิสกี้ที่บ้านเรากิน
กันนั้นต้องสั่งว่า Scotch สก๊อทซ์ ถ้าชอบจ้อหนึ่ วอลค์เกอร์ แบล็ค ก็ย้าย้อไปเลย
ถ้าย้ออะไรก็ได้ขอให้กินแล้วเมาเป็นใช้ได้ แต่เหล้าประเภทนี้ก็ต้องเรียก Scotch
ลูกเดียว ถึงจะได้ตั้งใจ

กินน้ำกินท่ากันได้สักครู่เขาก็จะเสิร์ฟอาหารกันละครับ ส่วนมากเขาก็จะให้
เราเลือกอีกนั่นแหละว่าจะเอา Chicken คือไก่ หรือ Beef บีฟ คือเนื้อ หรือ Pork พอร์ค
คือหมู ส่วนมากมักจะให้เลือกระหว่าง 2 อย่าง

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งสำหรับคนเดินทางโดยเครื่องบินก็คือการเมาเครื่องบิน ซึ่งเป็นปัญหาส่วนบุคคลอีกนั้นแหละครับ คือบางคนก็เมาเอาเสียจริง ๆ ไม่ว่าจะเดินทางที่หนกี่ครั้งก็ต้องเมาให้ได้ทุกครั้ง

ถ้าคุณจัดอยู่ในประเภทนี้ก็ต้องเตรียมกันให้พร้อม สมัยนี้ยาแก้แพ้เครื่องบินมีขายก็ยี่ห้อในเมืองไทยผมไม่รู้ แต่ในอเมริกาวางขายตามร้านขายยาทั่วไป กินสักเม็ดก่อนเดินทางก็เห็นได้ผลชะงัดนัก

ถ้าคุณรู้สึกไม่สบายบนท่าอากาศยานหนึ่งจะมีปุ่มแดง ๆ ไว้กดเรียกแอร์โฮสเตส ต้องการความช่วยเหลือก็บอกเขา ไม่สบายก็พูดง่าย ๆ I am sick. ปวดหัวก็ I have a headache คำว่า headache นี้ต้องออกเสียงว่าแฮดแฮคนะครับ ไม่ใช่แฮดเอชเหมือนที่เราชอบพูดกัน วิงเวียนหัว หน้ามืดเหมือนจะเป็นลมก็บอกว่า I feel dizzy ไอ ฟील ดีส์ซี

Dizzy นี้เวียนหัวคือวิงเวียนธรรมดาจะครับ ถ้าคุณคลื่นเหียน คลื่นไส้ จะโอก้อกเข้าด้วยนั้นเขาเรียกว่า Nausea ออกเสียงน้อสเซีย ต้องพยายามจำหน่อยครับ บอกเขาให้ถูกเขาจะได้ช่วยเราถูก

ถ้าอยากจะทำอาเจียน ตรงที่นั่งข้างหน้าเขาจะมีถุงสำหรับใส่อาเจียนเสียไว้เสร็จเรียบร้อย

คำว่าอาเจียนนี้ภาษาอเมริกันก็เหมือนกับภาษาไทยอยู่สักหน่อยในกรรมวิธีเลือกใช้คำ

กิริยาอาเจียนหรือจะพูดกันศัพท์ไทย ๆ ว่าอ้วกนั้นก็คือ To throw up เช่น I am throwing up. ไอ แอม โทรอิงอัป ฉันทกำลังจะอาเจียน เป็นต้น อเมริกันชนทั่ว ๆ ไปใช้คำนี้

ส่วนคำว่า อาเจียน ที่ใช้ได้ไพเราะเป็นศัพท์หมอดูด้วยกันก็คือ Vomit ออกเสียงว่า วอมหมิต I am vomiting ก็ใช้แปลว่า ฉันทกำลังจะอาเจียน ได้ครับ เป็นศัพท์สูงกว่าอยากจำคำไหนก็เชิญได้ตามสะดวก

ทุลักทุเลกันมาบนเครื่องบินหลายวันแล้ว เรามาเตรียมตัวเข้าเมืองอเมริกากันสนุก ๆ เสียที

แต่เราต้องมากรอกฟอร์ม Fill up the form ที่สำคัญ ๆ กัน 2 ฟอร์มเสียก่อน

1. Form I-94 อันนี้พยายามจำเป็นภาษาอังกฤษเลยว่า ฟอร์มไอไนน์ตี้ฟอร์ม สำคัญที่สุดในการเข้าอเมริกา และเป็นใบตัดสินไชคชะตาของคุณในสหรัฐ ฟอร์มนี้คุณกรอกชื่อเสียงมาจากไหน วันเดือนปีเกิด แล้วก็ที่สำคัญต้องลงให้ได้ก็คือจะพักที่ไหนในอเมริกา ถ้ายังไม่รู้จะไปอยู่กับใครก็พะ Hilton Hotel ลงไปก่อนก็ได้กันผีหลอกม่ายันโดนเจ้าหน้าที่ Immigration อิมมิเกรชั่นที่คนไทยเราเรียกว่า “ไอ้เก” ชักป่นปี้

ฟอร์ม I-94 นี้ก็คือสิ่งที่คุณจะต้องยื่นให้ไอ้เกมันก่อนเวลาจะเข้าเมือง มันก็จะถามคุณว่า

How long do you intend to stay in the United States ? คุณตั้งใจจะอยู่ในสหรัฐนานสักเท่าไร? เสร็จแล้วมันก็จะนับจำนวนแล้วก็กำหนดวันออกจากสหรัฐให้คุณ ลงบนมุมล่างด้านขวามือของฟอร์ม ชีวิตของโรบินชุดทั้งหลายก็เริ่มจากวันที่ตรงนี้แหละครับเป็นต้นไป

2. ก็ Custom Form เจ้าฟอร์มคัสท่อมนี้ก็คือแบบฟอร์มสำหรับศุลกากรักษ์นั่นเอง อเมริกากำหนดไว้โดยชัดเจนเป็นกฎว่าการนำเงินเข้าเกินห้าพันเหรียญจะต้องแจ้งยอด ไม่ผิดกฎหมาย แต่จะต้องกรอกระบุไว้ในฟอร์ม ไม่เช่นนั้นถ้าค้นเจออาจจะถูกยึดไปประเมินภาษีก็ได้ นอกจากนี้เขายังห้ามนำ Fruits and meats คือผลไม้และเนื้อสัตว์เข้าโดยเด็ดขาด อย่าได้พยายามซุกซ่อนเข้าไปเชียะ อาหารที่ประกอบจากเนื้อสัตว์เช่นหมูหยองก็ไม่ได้ ค้นเจอเป็นทั้งโดนด่าและถูกปรับ ผมโดนมาหลายครั้ง เพราะแม่ผมชอบซ่อนลูกเงาะกับหมูหยองไปให้หลานทางโน้นโดยไม่บอกให้รู้

เมื่อลงจากเครื่องบินเราก็เดินมาเข้าด่านตรวจ เตรียมแพสพอร์ท พอร์ม I-94 และ Custom ออกมาเสียให้เรียบร้อย

ด่านแรกก็เป็น Immigration หรือไอ้เก ยื่นพอร์มให้เขาแล้วก็บอกเขาว่าคุณจะอยู่นานสักเท่าไร แล้วแต่ประเภทวีซ่าของคุณว่าเป็น Tourist นักท่องเที่ยว หรือจะเป็นนักท่องเที่ยว ซึ่งเขามักจะใช้โค้ดว่า B-1 และ B-2 เป็นต้น

ต้องอธิบายกันหน่อยครั้นว่า วีซ่าที่คุณได้ประทับมาจากสถานทูตนั้นเป็นเพียงกำหนดระยะเวลาว่าคุณจะเดินทางมาเข้าสหรัฐได้ตั้งแต่เมื่อไรถึงเมื่อไร และภายในกำหนดกี่ครั้ง ไม่เกี่ยวกับการอยู่ในสหรัฐ

จะอยู่ในอเมริกาได้นานแค่ไหนนั้นกำหนดโดยเจ้าพอร์ม I-94 นี้เอง ผ่านด่านไอ้เกมาแล้วก็มาถึงด่าน Custom มันละครึบ ที่นี้ต้องเปิดกระเป๋าจระไนแจกแจงให้เขาฟังว่าไอ้ห่อไหนกล่องนี่นะมันอะไรกันบ้าง น้ำพริกแกงก็บอกเขาว่า Curry paste ออกเสียงว่า เคอร์รี่ เพสท์ มะม่วงกวนก็ It is a fruit roll, mango roll ฝรั่งเศสก็มีผลไม้กวนเป็นแผ่นขายเหมือนกันเรียกว่า ฟรุ้ดโรลนี่แหละ เราก็บอกเขาเสียหน่อย ทูเรียนกวนก็บอกว่าเป็น Fruit paste หรือ Fruit Jam แล้วแต่คุณว่าทุเรียนของคุณกวนแน่นแค่ไหน ส่วนมากพวกด่านมันรู้จักของกินพวกนี้ของคนไทยอยู่แล้วไม่มีปัญหาอะไรอย่าไปแอบพกเฮโรอีนเข้าก็แล้วกันเดียวได้ติดคุกกันหัวโต

และที่สำคัญที่สุดก็อย่าได้ไปเห็นแกใครหัวกระเป่าให้เขา ไม่ว่าจะท้องอ่อนท้องแก่ลูกเล็กเด็กแดง อี้อย่างก็คือไม่ว่าใครหน้าไหนจะฝากของไปให้ใครในอเมริกาก็แกะดูเสียก่อนอย่าไปไว้ใจใคร โดนจับติดคุกมาเสียแยะแล้ว เพราะกลายเป็นเฮโรอีนไปก็มี ขนาดพระบ้านนอกบางรูปยังโดนเขาหลอกให้ขนเฮโรอีนมาติดคุกอยู่ในอเมริกาเลยครึบ มนุษย์สมัยนี้ไว้ใจกันไม่ได้เสียแล้ว